

تیبیین سفارش راهبردی امام عسکری(ع) در در آستانه هفته وحدت:

پناهیان: مؤمنین باید از وحدت شیعه و سنی فراتر روند و به دنبال همدلی و صمیمیت باشند/ جوان شیعه منتظر کسی است که برخی رفقای صمیمی اش از جوانان اهل سنت باشد

حجت الاسلام پناهیان در اجتماع بزرگ دانشجویان در مسجد جمکران: بنده می‌خواهم فراتر از شعار وحدت شیعه و سنی، و در همان راستا شعار دیگری را به شما پیشنهاد بدهم و آن «همدلی» بین شیعه و سنی است. چرا فقط وحدت؟ چرا فقط دنبال این باشیم که با هم اختلاف نداشته باشیم؟ چرا در همین سطح باقی بمانیم؟ ما باید از یکدیگر دلبری کنیم؟ باید یکدیگر را به آغوش بکشیم. شما وقتی می‌توانی خودت را مدعی مهدویت بدانی که در بین رفقایت، برخی از صمیمی‌ترین آنها جوانانی از اهل سنت باشند. اینکه ما فقط با هم دعا نکنیم، کافی نیست؛ باید جلوتر برویم. وقتی امام حسن عسکری(ع) می‌فرماید: همه دلها را به ما علاقمند کنید، منظور جوانان شیعه نبوده، بلکه منظور همین جوانان اهل سنت بوده.

ای مریدان امام زمان(ع)، از بحث وحدت بین شیعه و سنی فراتر بروید و دلبری کنید. همین که برادران اهل سنت معتقدند که «غدیر، دعوت به محبت علی بن ابیطالب(ع) بوده است، نه دعوت به وصایت ایشان» می‌توانیم با آنها بر سر محبت علی بن ابیطالب(ع) جشن مشترک بگیریم. اعتقاد ما برای خودمان باقی است، ولی وجه مشترک ما با آنها درباره غدیر، در مسأله «محبت» است و لذا می‌توانیم جشن محبت بگیریم. کمالینکه ما هم در بسیاری از مجالس خودمان صرفاً از محبت اهل بیت(ع) می‌گوییم، خُب می‌توانیم همین جلسات را با هم بگیریم.

در ادامه فرازهایی از سخنرانی مهم حجت الاسلام پناهیان در آستانه هفته وحدت، که در اجتماع بزرگ دانشجویان در مسجد جمکران انجام شده است را می‌خوانید:

الف) شیعه مقدمه‌ساز، معنویت خود را به جنبه‌های فردی محدود نمی‌کند

«شیعه منتظر» باید مهارت زندگی جمعی و کار گروهی را داشته باشد/ باید علی‌رغم اختلافات موجود، قدرت تعامل و هم‌افزایی داشته باشیم

- حضرت ولی عصر(ع) در یکی از نامه‌های خود می‌فرماید: «اگر شیعیان ما -که خداوند آنها را در طاعت خودش موفق بدارد- از صمیم دل جمع شوند و بخواهند به عهدی که ما به گردن آنها داریم وفا کنند، مژده ملاقات ما به تأخیر نخواهد افتاد؛ وَ لَوْ أَنْ أَشْيَاعَنَا وَقَفَّهِمُ اللَّهُ لَطَاعَتِهِ عَلَى اجْتِمَاعٍ مِنَ الْقُلُوبِ فِي الْوَفَاءِ بِالْعَهْدِ عَلَيْهِمْ لَمَا تَأَخَّرَ عَنْهُمْ الْيَمْنُ بِلِقَائِنَا» (احتجاج/ ۲/ ۴۹۹)
- اینکه شیعیان دور هم جمع شوند و هم‌افزایی داشته باشند، خیلی اهمیت دارد. شیعه‌ای که بخواهد تکی و انفرادی راه خود را طی کند، شیعه‌ای که بخواهد یک رابطه شخصی با امام زمانش برقرار کند و معنویت خودش را به جنبه‌های فردی و مناجاتی محدود کند، حضرت این شیعه را به عنوان مقدمه‌ساز بیان نمی‌فرماید. مثلاً در روایات سفارش شده است که اگر کسی خواست به زیارت برود، چند نفر دیگر را هم با خودش ببرد. یعنی بهتر است انسان تنهایی به زیارت نرود.
- اینکه حضرت می‌فرماید: «شیعیان با هم جمع شوند» یک معنایش این است که زندگی جمعی را یاد بگیرند. نمی‌شود شیعه منتظر زندگی جمعی را بلد نباشد. گاهی از اوقات در میان سیاسیون یا عناصر فرهنگی دیده می‌شود که قدرت انعطاف‌پذیری برای حضور در جمعی که سلاقی مختلفی دارند، وجود ندارد. خیلی مهم است که انسان مهارت زندگی اجتماعی را داشته باشد و بتواند با دیگران

کنار بیاید و اگر کسی برتری‌هایی نسبت به او دارد، شایستگی‌های او بپذیرد. یا اگر کسی از او ضعیف‌تر است به او کمک کند و قوت‌های خود را در اختیار او قرار دهد.

- طبیعتاً وقتی آدم‌ها کنار هم جمع شوند با هم اختلاف نظر یا اختلاف روحیه پیدا می‌کنند و این اختلافات موجب تنش‌هایی بین آنها خواهد شد. یقیناً اهل‌بیت(ع) نخواستند که ما را در کنار هم قرار دهند تا با هم دعوا کنیم؛ بلکه خواسته‌اند ما در کنار هم قرار بگیریم و علی‌رغم اختلافات موجود، قدرت تعامل و هم‌افزایی داشته باشیم. بعضی‌ها حتی در یک تیم سه نفره هم قدرت تعامل ندارند چه رسد به اینکه بخواهند در یک تیم بزرگتر قرار گیرند.
- برای اینکه قدرت تعامل خود را بالا ببریم، ضعف‌های زیادی را باید برطرف کنیم. مثلاً اینکه اگر کسی ما را عصبانی کند، یا به ما توهین کند چه عکس‌العملی از خودمان نشان می‌دهیم؟ یا اگر کسی سخن ما را نفهمد یا بد برداشت کند، با او چگونه برخورد خواهیم کرد؟ چگونه این سفارش را اجرا می‌کنیم که فرموده‌اند: نه تنها عیب خودتان را به دیگران نسبت ندهید، بلکه عیب دیگران را به خودتان نسبت دهید. (مَا بَالُ الْمَظْلُومِ لَا يَصِيرُ إِلَى الظَّالِمِ فَيَقُولُ: أَنَا الظَّالِمُ، حَتَّى يَصْطَلِحَ؛ خصال ۱۸۳/۱) اگر یک کار گروهی انجام دادیم و یک کسی کار را خراب کرد، بلافاصله نگوییم: «تقصیر اوست! من به او گفته بودم...» بلکه برعکس؛ باید این قدرت را داشته باشیم که حتی تقصیر دیگران را هم به عهده بگیریم و بگوییم: «در فلان مسأله، من مقصر بودم» البته خیلی سخت است که انسان این قدر اهل تعامل باشد.
- دوران غیبت یا دوران انتظار، دوران آمادگی و مقدمه‌سازی برای ظهور است. عناصر مقدمه‌ساز یک ویژگی‌هایی باید داشته باشند. چطور می‌شود که یکی از دانشجویان و طلبه‌ها «مهدی‌ی‌آور» باشد اما در هیچ تشکل فرهنگی در کنار دیگران به فعالیت نپردازد؟! آیا او نمی‌تواند هیچ کسی را تحمل کند و نمی‌تواند با هیچ کسی ارتباط برقرار کند. بعضی‌ها اهل کار گروهی نیستند و می‌خواهند تنهایی جلو بروند. کار گروهی طبیعتاً لوازمی دارد، کوتاه‌آمدن‌ها و ایثارگری‌هایی لازم دارد.

باید به سایر مؤمنین عشق بورزیم؛ حتی اگر بین ما اختلافاتی باشد

- اینکه حضرت می‌فرماید: «لَوْ أَنَّ أَشْيَاعَنَا... عَلَى اجْتِمَاعٍ مِنَ الْقُلُوبِ؛ اگر شیعیان از صمیم دل کنار هم جمع شوند و قلب‌ها به هم نزدیک باشد» یعنی به همدیگر عشق بورزند نه اینکه همدیگر را صرفاً تحمل کنند. ما باید به سایر مؤمنین عشق بورزیم، حتی اگر اختلافاتی بین ما وجود داشته باشد و حتی اگر از این اختلافات - به صورت شخصی - ضربه بخوریم، ولی به خاطر اصولی که پذیرفته‌ایم، باید به آنها عشق بورزیم و این طور نباشد که فقط به رفقای خودمان، عشق بورزیم. اینها جزء دستورالعمل‌هایی که است که اهل‌بیت(ع) به طور مشخص درباره ظهور به آنها اشاره فرموده‌اند.
- کسی نزد امام باقر(ع) آمد و گفت: چرا قیام نمی‌کنید؟ شما یاران زیادی دارید که آماده‌اند پای رکاب شما قیام کنند. حضرت فرمود: آیا شما از اموال همدیگر بدون اجازه هم استفاده می‌کنید؟ یعنی در زمینه مالی با هم «ندار» نیستید و مرز مالکیت فردی بین شما برداشته نشده است؟ گفت نه! حضرت فرمود: مهدی ما زمانی قیام خواهد کرد که یارانش این گونه هستند. شما که ظرفیت تعامل با همدیگر در این سطح را ندارید، انتظار نداشته باشید که من قیام کنم. (قِيلَ لِأَبِي جَعْفَرٍ ع: إِنَّ أَصْحَابَنَا بِالْكَوْفَةِ لَجَمَاعَةٌ كَثِيرَةٌ فَلَوْ أَمَرْتَهُمْ لِلطَّاعُوكِ وَ اتَّبَعُوكَ قَالَ: يَجِيءُ أَحَدُكُمْ إِلَى كَيْسٍ أَحِيَهْ فَيَأْخُذُ مِنْهُ حَاجَتَهُ؟ فَقَالَ: لَا. فَقَالَ: هُمْ بِدِمَائِهِمْ أُتْخَلُّ. ثُمَّ قَالَ: ... إِذَا قَامَ الْقَائِمُ جَاءَتِ الْمُرَامَلَةُ وَ أَتَى الرَّجُلُ إِلَى كَيْسٍ أَحِيَهْ فَيَأْخُذُ حَاجَتَهُ فَلَا يَمْنَعُهُ؛ اختصاص شیخ مفید/ص ۲۴) (عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَلِيِّ الْبَاقِرِ

ع، قَالَ يَوْمًا لِأَصْحَابِهِ: أَيَدْخِلُ أَحَدَكُمْ يَدَهُ فِي كُمِّ صَاحِبِهِ فَيَأْخُذُ حَاجَتَهُ مِنَ الدَّنَانِيرِ؟ قَالُوا: لَا. قَالَ: فَلَسْتُمْ إِذَا يَأْخُوَانُ؛ كَشَفَ
الغمه/ج ۲/ص ۱۴۸

یک عنصر منتظر یعنی یک عنصر «تشکیلاتی»؛ البته نه صرفاً به معنای حزبی

• زندگی دسته‌جمعی و زندگی تشکیلاتی یکی از ضرورت‌ها برای منتظران ظهور - است. نمی‌شود قبول کرد کسی در کنج عزلت و در گوشه حجره یا در گوشه خوابگاه دانشجویی یا در گوشه مسجد یا کتابخانه سر به سجاده یا کتاب گذاشته باشد و سرگرم خودسازی باشد؛ این‌طور خودسازی امکان ندارد. خداوند می‌فرماید: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَ صَابِرُوا وَ رَابِطُوا وَ اتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ» (آل عمران/۲۰۰) اول می‌فرماید: «اصبروا» یعنی تک‌تک شما جداگانه صبر کنید. بعد می‌فرماید: «صابروا» یعنی با هم صبر کنید.

• چند درصد از ما بچه‌مذهبی‌ها، تفاوت میان «با هم صبر کردن» و «تک‌تک صبور بودن» را می‌فهمیم و از لوازم آن مطلع هستیم؟ یک عنصر منتظر یعنی یک عنصر «تشکیلاتی»؛ البته منظور از تشکیلات صرفاً «حزب» نیست، بلکه منظور هر نوع تشکیلاتی است؛ یعنی هر نوع تجمع سازمان‌یافته هدفمندی که دارد برای مأموریت‌های مشخصی فعالیت می‌کند.

ب) مریدان امام زمان (ع) باید از بحث وحدت شیعه و سنی فراتر بروند و دلبری کنند

سفارش راهبردی امام عسکری (ع): جُرُوا إِلَيْنَا كُلَّ مَوَدَّةٍ؛ همه دل‌ها را به سمت ما جذب کنید

• اگر شیعیان با هم جمع شوند و با هم صمیمیت داشته باشند و فردیت - که عنصر مرکزی تمدن غرب است - را دور انداخته باشند و جمعیت را از صمیم جان پذیرفته باشند و بعد بخواهند به عهدی که ائمه هدی (ع) به گردن آنها دارند، وفا کنند، چه اتفاقی می‌افتد؟ حضرت در ادامه کلام فوق می‌فرماید: «در این صورت مژده ملاقات ما به تأخیر نمی‌افتد و به سرعت سعادت مشاهده مولای خود را پیدا خواهند کرد؛ لَمَا تَأَخَّرَ عَنْهُمْ الْيَمْنُ بِلِقَائِنَا وَ لَتَعَجَّلَتْ لَهُمُ السَّعَادَةُ بِمُشَاهَدَتِنَا» (همان) پس چرا ظهور تا الان به تأخیر افتاده است؟ به‌خاطر رفتار و اخلاق و عادات خودمان.

• با استفاده از این کلام شریف می‌خواهم یک رویکردی را خدمت شما عرض کنم. ما باید از مسأله اتحاد و اتفاق بین مؤمنین، بگذریم و به اتحاد و اتفاق بین مسلمانان برسیم. با توجه به این سخن امام حسن عسکری (ع) که در یک سفارش بسیار راهبردی می‌فرماید: «همه دل‌ها را به سمت ما جذب کنید؛ جُرُوا إِلَيْنَا كُلَّ مَوَدَّةٍ» (تحف العقول/ص ۴۸۸)

فراتر از «وحدت» شیعه و سنی، باید به دنبال «همدلی» و صمیمیت باشیم / جوان شیعه منتظر کسی است که برخی رفقای صمیمی‌اش از جوانان اهل سنت باشد

• بنده می‌خواهم فراتر از شعار وحدت شیعه و سنی، سنی، و در همان راستا شعار دیگری را به شما پیشنهاد بدهم و آن «همدلی» بین شیعه و سنی است. چرا فقط وحدت؟ چرا فقط دنبال این باشیم که با هم اختلاف نداشته باشیم؟ چرا در همین سطح باقی بمانیم؟ ما باید از یکدیگر دلبری کنیم؟ باید یکدیگر را به آغوش بکشیم. شما وقتی می‌توانی خودت را مدعی مهدویت بدانی که در بین رفقای، برخی از صمیمی‌ترین آنها جوانانی از اهل سنت باشند. اینکه ما فقط با هم دعوا نکنیم، کافی نیست؛ باید جلوتر برویم.

• امروز صحنه جهانی هم این را اقتضا کرده است؛ «عدو شود سبب خیر اگر خدا خواهد» وقتی دشمنان ما دارند جریان‌های تکفیری را برای قتل عام مسلمان؛ اعم از شیعه و سنی راه می‌اندازند، تکلیف ما معلوم می‌شود. ما باید آغوش خودمان را - به روی اهل سنت - باز کنیم. مرجع عالی قدر تشیع در عراق درباره اهل سنت می‌فرماید: نگویید اهل سنت برادران ما هستند، بگویید آنها جان ما هستند؛ «انفسنا» یعنی آنها عزیز دل ما هستند.

• امام صادق (ع) به شخصی که دغدغه معرفی اهلیت به مردم را داشت، فرمودند: «بر تو باد به جوانان و نوجوانان؛ زیرا آنها در پذیرش هر نوع خوبی شتاب بیشتری دارند؛ عَلَیْكَ بِالْأَحْدَاثِ، فَإِنَّهُمْ أَسْرَعُ إِلَى كُلِّ خَيْرٍ». (کافی/۸/۹۳)

امام عسکری (ع) فرمود «همه دل‌ها را به سمت ما جذب کنید» و این شامل اهل سنت می‌شود

• چرا بعضی‌ها شیعه را یک فرقه می‌دانند؟ امام حسن عسکری (ع) می‌فرماید: دل‌ها را به سمت ما جذب کنید. هر یک از شما باید پاسخ دهد که در همین دوران جوانی، چند دل را جذب کرده است؟ وقتی امام حسن عسکری (ع) می‌فرماید: همه دل‌ها را به ما علاقمند کنید (جُرُوا إِلَيْنَا كُلَّ مَوَدَّةٍ؛ تحف العقول/ص ۴۸۸) منظور جوانان شیعه نبوده، بلکه منظور همین جوانان اهل سنت بوده که با اهلیت آشنا و علاقمند نشده‌اند؛ و از همه مستعدتر همین جوانان اهل سنت هستند که علمای بزرگشان در همان زمان به اهلیت اظهار علاقه و شاگردی می‌کردند و محبت اهلیت را لازم و جزء دین می‌دانستند. اگر مذهب و مرام شما بر حق است، ثمره‌اش این است که باید دل ببرید و دل‌ها را جذب مرام خودتان کنید. و در ادامه روایت می‌فرماید: «هر امر ناشایستی را از ما دفع کنید؛ وَ اذْفَعُوا عَنَّا كُلَّ قَبِيحٍ» (همان) بگذارید وقتی شما را دیدند، به امام شما - یعنی به کسی که شما را تربیت کرده - «بارک‌الله» بگویند. اگر کسی از برادران مسلمان شما - از اهل سنت - مریض شد به عیادت او بروید، مقید باشید در تشییع جنازه او شرکت کنید، مقید باشید در نماز جماعت‌های آنها شرکت کنید.

میریدان امام زمان (ع) باید از بحث وحدت شیعه و سنی فراتر بروند و دلبری کنند/ بر سر وجوه

مشترک‌مان با اهل سنت، مراسم مشترک برگزار کنیم

• ای میریدان امام زمان (ع)! از بحث وحدت بین شیعه و سنی فراتر بروید و دلبری کنید. مثلاً برخی از برادران اهل سنت، معتقدند که «مهدی (ع) هنوز به دنیا نیامده است» خُب شما می‌توانید به آنها بگویید: همین که شما به مهدی (ع) علاقه دارید، خوب است. یعنی همین مقدار را هم غنیمت بشمارید و برای همین مقدار اشتراکی که وجود دارد، مجلس مشترک بگیرید.

• یا به عنوان مثال دیگر، همین که برادران اهل سنت معتقدند که «غدیر، دعوت به محبت علی بن ابیطالب (ع) بوده است، نه دعوت به وصایت ایشان» می‌توانیم با آنها بر سر محبت علی بن ابیطالب (ع) جشن مشترک بگیریم. اعتقاد ما برای خودمان باقی است، ولی وجه مشترک ما با آنها درباره غدیر، در مسأله «محبت» است و لذا می‌توانیم جشن محبت بگیریم. کمالینکه ما هم در بسیاری از مجالس خودمان صرفاً از محبت اهل بیت (ع) می‌گوییم، خُب می‌توانیم همین جلسات را با هم بگیریم.

امام حسین(ع) محل اتحاد شیعه و سنی است/ یزید دشمن مشترک شیعه و سنی بود

- در عاشورا نیز، بیشتر از هر زمان دیگری می‌توانیم جلسات مشترک بین برادران شیعه و اهل سنت بگذاریم. چون امام حسین(ع) با یزید که دشمن مشترک شیعه و سنی بود، نبرد کرد. جنایتی که یزید در حق اهل سنت انجام داد، این جنایت را در مدینه در حق شیعیان انجام نداد. سربازان یزید در مدینه جنایاتی انجام دادند که روی این تکفیری‌ها را هم سفید کردند؛ چقدر از صحابه و تابعین را - که همه از اهل سنت بودند- سر بریدند! بحث امام حسین(ع) محل اتحاد شیعه و سنی است. شیعه و سنی هر دو دلشان از یزید خون است.
- هفته وحدت فقط هفته میلاد پیامبر گرامی اسلام(ص) نیست. مواضع متعددی برای این وحدت وجود دارد. در همین اربعین برخی از برادران اهل سنت را در این موکب‌ها دیدیم که به عشق امام حسین(ع) خدمت می‌کردند و می‌گفتند: حسین(ع) فرزند پیامبر ماست که به ظلم کشته شده است و ما به ایشان ارادت داریم. به آنها گفتیم که چرا نمی‌گویید که ما اهل سنت هستیم؟ می‌گفتند: برای اینکه می‌ترسیم شیعیان دلخور شوند و از ما پذیرایی قبول نکنند. این طور مخلصانه برای امام حسین(ع) خدمت می‌کردند.

دوران صرفاً وحدت شیعه و سنی گذشته و دوران همدلی فرارسیده/ ما به سوی وحدت معنوی در جهان حرکت می‌کنیم

- دوران وحدت گذشته است و دوران همدلی فرارسیده است. ما در چنین جهانی داریم زندگی می‌کنیم. دشمنان ما هم وقتی از سر حماقت، این تکفیری‌ها را به جان شیعه و سنی می‌اندازند، این اتحاد و همدلی بیشتر می‌شود. وقتی در عراق یا سوریه، اهل سنت می‌بینند که جوان شیعه دارد خودش را می‌کشد تا از نوامیس همسایگان مسلمان خودش از اهل سنت، دفاع کند، آن جوان اهل سنت هم می‌آید و از حرم حضرت زینب(س) یا از سامرا دفاع می‌کند. اینها معجزاتی است که علی‌رغم آن همه سرمایه‌گذاری دشمن برای تفرقه، امروز دارد تحقق پیدا می‌کند.
- نه تنها سطح تعامل و اتحاد و محبت بین مؤمنین باید افزایش پیدا کند و نه تنها همدلی بین مسلمانان باید افزایش پیدا کند، بلکه ما داریم به سوی وحدت معنوی در جهان حرکت می‌کنیم. مگر شما ندیده‌اید برخی از رهبران کلیسا را که در ایام اربعین همراه با پیاده‌روی کنندگان برای زیارت امام حسین(ع) حرکت می‌کردند و حتی خودشان دسته راه انداخته بودند؟ واقعاً جهان دارد یک پارچه می‌شود، اینها از مقدمات ظهور است. ما الان داریم به این سمت حرکت می‌کنیم.

حسین(ع) محور اتحاد اهالی معنویت در جهان است/ عصر ما، عصر همدلی و اتحاد علیه استکبار، کفر و تفرقه است

- مگر چقدر وجه اختلافی بین ما و مسیحیان جهان وجود دارد؟ این کم‌کاری ما مریدان امام حسین(ع) است که بسیاری از مریدان مسیح بن مریم که برای مصائب مسیح ایشک می‌ریزند، با حسین ما آشنا نیستند. الان مستکبران دارند اسلام را در جهان این‌گونه معرفی می‌کنند که اسلام دینی است که ظالمانه سر از بدن بیگناهان جدا می‌کند. ولی حماسه اربعین که دقیقاً مقابل این فتنه مستکبران عالم بود، نشان داد که نماد اسلام ما حسینی است که مظلومانه سر از بدنش جدا شده است.
- حسین(ع) محور اتحاد اهالی معنویت در جهان است. مرید امام حسین(ع) که نتواند ایشان را به جهان مسیحیت با ادبیات خودشان - معرفی کند و از این راه نتواند دل‌ها را به هم نزدیک کند، برای امام حسین(ع) کاری نکرده است. امام حسین(ع) برای

این نیست که تو در گوشه‌ای با او مناجات کنی و از اینکه برای او اشک می‌ریزی لذت ببری، باید برای امام حسین(ع) هیاهو کرد تا همه عالم خبردار شوند. عصر، عصر همدلی و اتحاد علیه استکبار، کفر و تفرقه است.

ج) در عرصه سیاسی نیز باید با هر نوع تفرقه‌افکنی به شدت مقابله کنیم

در عرصه سیاسی بسیاری از اختلافات، بی‌جا و مضر است/ اگر سیاسیون با هم اختلاف و رقابت دارند، نباید ملت را دو قسمت کنند

- بگذارید ابعاد سیاسی این بحث را هم عرض کنم. در عرصه سیاسی هم بسیاری از اختلافات و تفرقه‌ها، بی‌جا و مضر است. مثل اختلاف موهومی که بین اصلاح‌طلب و اصولگرا می‌اندازند. ممکن است برخی از سران جریان‌های سیاسی، بزرگترین خطاها را مرتکب شده باشند که جرم‌شان اعدام باشد و به حکم حضرت امام(ره) مفسد فی الارض باشند، ولی نباید بگذاریم بدنه اجتماعی را از هم جدا کنند.
- واقعاً ما الان بین جریان‌های اجتماعی، اختلاف سیاسی جدی‌ای نمی‌بینیم. مثلاً آیا می‌توان نام یک بچه‌حزب‌اللهی را «محافظه‌کار» گذاشت؟ مگر او چه چیزی را می‌خواهد حفظ کند که به او محافظه‌کار بگوییم؟ آیا می‌خواهد نظام پولی و بانکی را حفظ کند؟ یا می‌خواهد وضع فرهنگی را حفظ کند؟ اتفاقاً یک حزب‌اللهی می‌خواهد هر دوی اینها را اصلاح کند و به این وضع موجود راضی نیست که بخواهیم او را محافظه‌کار تلقی کنیم. از سوی دیگر، آیا الان -در میان بدنه جامعه- افراد لامذهبی داریم که مثلاً بخواهند فمینیست را در کشور ما حاکم کنند؟ آیا در دانشگاهیان ما چنین کسی را می‌توان یافت؟ کسی که تا این حد شیفته نظام سرمایه‌داری غرب و لیبرال‌دموکراسی باشد؟ **چرا باید دانشگاهیان را به دو گروه اصلاح‌طلب و اصولگرا تقسیم‌بندی کنیم؟! کسانی که این تقسیم‌بندی‌های موهوم را درست کرده‌اند، در واقع خیانت کرده‌اند.** حضرت امام(ره) هم می‌فرمود که من این تقسیم‌بندی‌ها را قبول ندارم. اگر سیاسیون با هم اختلاف و رقابت دارند که نباید ملت را دو قسمت کنند.

نباید اساتید و دانشجویان را با تلقین‌های غلط در باندهای سیاسی مختلف قرار داد

- در بین هوشمندان جامعه، کسانی که خودشان را به صورت اصطلاحی و سنتی و بر اساس تلقین‌های غلطی که به آنها شده بود، اصلاح‌طلب یا اصولگرا می‌دانند، درباره خودشان فکر کنند که آیا این اسم‌ها به آنها می‌چسبد؟
- یک جوان دانشجوی عدالت‌پرور، اهل عقلانیت و معنویت و اهل توجه به منافع ملی را می‌توان در یک باند سیاسی خاص قرار داد؟! اگر این کار بشود، این ظلم به جوان دانشجو است. اگر او را به نام هر گروه خاصی متهم کنید، به او ظلم کرده‌اید. همچنین یک استاد دانشگاه که پیشرفت دانشگاه و کشور را می‌خواهد و دارد خدمت علمی می‌کند و معنویت هم دارد، آیا می‌شود این اساتید و دانشجویان را در شقه‌های سیاسی مختلف تکه‌تکه کرد؟! مخصوصاً الان که تمدن غرب رو به فروپاشی است و الان دیگر کسی در عالم سخنی برای گفتن ندارد، جز همین سخن نو که اسلام ناب ما دارد.

در عرصه سیاسی به تفرقه افکنان میدان ندهید / شقه شقه کردن مردم نوعی خفکان و دیکتاتوری روانی پدید می آورد

• عصر، عصر همدلی و وحدت است. در عرصه سیاسی به این سادگی به تفرقه افکنان میدان ندهید. بگذارید راحت بتوان از سیاسیون انتقاد کرد. خود این شقه شقه کردن ها، یک نوع دیکتاتوری روانی یا خفکان پدید می آورد. چون طرف می ترسد که اگر انتقاد کند، متهم شود به اینکه عضو فلان باند و گروه است. یا کسی بترسد که اگر از این حزب الهی انتقاد کند، این کارش موجب تضعیف حزب الله شود. در حالی که الان از هر حزب الهی ای انتقاد کنید، تضعیف حزب الله نیست. و از هر سیاسی ای هم انتقاد کنید، نباید متهم شوید که عضو فلان گروه هستید. کسی حق ندارد شما را به این سو یا آن سو بودن متهم کند.

• باید سطح تعامل بین خودمان را بالا ببریم، و نگذاریم این بازی ها و گروه بندی ها و تفرقه افکنی ها را بین ما در بیاورند. چهار نفر سیاسی از بین سیاسیون ما که نان شان در اختلاف و شقه شقه کردن مردم است، نباید بتوانند ما را گروه بندی کنند. ما اهل هیچ گروه و فرقه ای نیستیم؛ ما یکی از مردم هستیم. هر جا انتقادی داشته باشیم می گوئیم، هر جا که باید جلوی یک ایرادی بایستیم، می ایستیم. هر جا باید از حقی دفاع کنیم، دفاع می کنیم. با همدیگر هم اختلاف نظر داریم ولی شقه شقه کردن مردم جنایتی نابخشودنی است.

الان عصر همدلی است / باید با هر نوع تفرقه افکنی به شدت مقابله کنیم / با معرفی مکتب حسینی در جهان همدلی پدید خواهد آمد

• عصر همدلی است. ان شاء الله با یک ادبیات قوی، سوء تفاهم ها را برطرف کنیم. ما اگر مکتب حسینی خودمان را به مسیحیان جهان معرفی کنیم، در جهان همدلی پدید خواهد آمد. ما اگر مکتب امام حسین (ع) را به برادران اهل سنت معرفی کنیم، همدلی پدید خواهد آمد. بنده با یک سری از نخبگان مصر که اهل سنت بودند، صحبت می کردم. به آنها گفتم: شما بیشتر از ما شیعیان باید برای امام حسین (ع) گریه کنید. گفتند چرا؟ گفتم: چون امام حسین (ع) برای شیعه کشته نشد، بلکه برای اسلام کشته شد، و در مقابل کسی مثل یزید ایستاد که در واقعه حرّه آن قدر نسبت به اهل سنت جنایت کرد. وقتی این را شنیدند، خوشحال شدند و گفتند: چرا کسی امام حسین (ع) را این گونه به ما معرفی نکرده بود؟

• گاهی اوقات ما شیعیان از شدت علاقه به امام حسین (ع) یک طوری دور امام حسین (ع) را می گیریم که مانع می شویم از اینکه کسی غیر از خودمان ایشان را ببیند! در حالی که امام حسین (ع) را باید طوری معرفی کنیم که همه اهل عالم ایشان را بشناسند. نباید امام حسین (ع) را به خودمان اختصاص دهیم.

• ما به عنوان عناصر مهدوی و عناصر مقدمه ساز برای ظهور، باید با هر نوع تفرقه افکنی به شدت مقابله کنیم. نباید هیچ اختلافی را به این سادگی ها قبول کنیم که مبنای تشنت و درگیری و جدایی دل ها و جدایی از اصول قرار بگیرد.

